

maa jo nok have Lov til at sige, at skønt vi jo da er glade ved, at De ikke — saadan som visse andre — taler til os ligesom til en Flok umælende Kvæg, og skønt vi jo ogsaa godt kan fornemme, at Deres Prækener er meget vel betænkte og smukke og poetiske og rigtig, hvad man saadan kalder vel holdte — saa er det jo dog alligevel kun det samme, som vi har hørt saa mange, mange Gange før. Og hvad er det saa, vore go'e Præster altid fortæller os Bønder? Det er, at vi skal være lydige og dydige og ikke stjæle og ikke bande men vende os til Gud i vor Sorg og stole paa Herrens Naade — og saadan videre. Men det kender vi jo dog altsammen i Forvejen paa vores elleve Fingre, og vi bliver saamænd ikke bedre Mennesker, om vi saa hver eneste Søndag faar den hele Katekismus paa de skønneste Vers! Nej, dersom en Mand som Dem, Hr. Pastor Hansted, vilde fortælle os noget om Dem selv og ikke om os — for derom kan De dog aldrig fortælle os andet, end hvad vi véd meget bedre i Forvejen — nej, men saadan rigtig om Dem selv, og om, hvordan nu De med Deres Læsning og Opdragelse er kommen til Deres Syn paa Kristendommen og Folkelivet . . . se, det var noget, vi Bønder kunde lære noget af . . . det er det, vi trænger til, for at vi kan se, hvordan nu